

Лекція 1. ВИДИ І МЕТА ЛІСОВОЇ ПОЛІТИКИ

- 1. Предмет і завдання лісової політики, її зв'язок з іншими навчальними дисциплінами.**
- 2. Суть сталого лісового господарства.**
- 3. Види лісової політики.**
- 4. Мета лісової політики.**

Лісова політика – це сукупність принципів та інструментів, які використовуються національними та наднаціональними органами, політичними партіями і громадськими організаціями для відстоювання своїх інтересів у галузі відтворення, охорони і використання лісових ресурсів.

Метою дисципліни є вивчення суті, принципів та інструментів національної і міжнародної лісової політики з метою забезпечення сталого лісового господарства.

Завданням дисципліни є засвоєння студентами знань про предмет, мету, фактори і технологію лісової політики, ознайомлення з основними нормативно-законодавчими актами України щодо ведення лісового господарства та міжнародними форумами щодо лісової політики.

У результаті вивчення навчальної дисципліни **студенти мають знати:**

- суть сталого лісового господарства;
- види, мету і принципи лісової політики;
- технологію, фактори та інструменти лісової політики;
- основні нормативно-законодавчі акти щодо ведення лісового господарства в Україні;
- роль і функції держави у розробці та реалізації лісової політики;
- критерії та індикатори сталого лісового господарства;
- міжнародні схеми сертифікації лісів;
- можливості участі громадськості для забезпечення збалансованого, багатофункціонального лісового господарства;
- досвід зарубіжних країн щодо реалізації ефективної лісової політики з метою забезпечення сталого лісового господарства;
- пріоритети лісової політики ЄС та України.

“Лісова політика” тісно пов’язана з іншими лісівничими дисциплінами – лісівництвом, організацією і плануванням л/г, лісовпорядкуванням та ін. Ця дисципліна має важливе значення для підготовки висококваліфікованих фахівців, які будуть працювати в державних органах, що розробляють і втілюють в практику лісову політику для забезпечення сталого розвитку лісового господарства.

2. Стале лісове господарство – це користування лісами таким чином, щоб зберігалась їх продуктивність, біологічна різноманітність, вітальність, здатність до природного поновлення та підтримувалася можливість виконувати ними важливі екологічні, економічні та соціальні функції на регіональному, національному і глобальному рівнях як у даний час, так і в майбутньому.

3. Залежно від сфер впливу лісову політику поділяють на 5 видів:

1. Міжнародна лісова політика здійснюється авторитетними міжнародними організаціями з метою покращення стану лісів і забезпечення сталого лісового господарства на нашій планеті. (ООН, ЮНЕСКО. ФАО, ВВФ).

2. Національна лісова політика проводиться національними державними органами. Вона спрямована на захист національних інтересів у галузі лісового господарства і визначається чинним законодавством окремих країн, постановами органів виконавчої влади, що є обов'язковими для виконання на всій території держави. (Лісовий кодекс України, закони, Правила ... і т.д.).

3. Регіональна лісова політика розробляється органами місцевої влади на основі національної лісової політики із врахуванням регіональних особливостей ведення лісового господарства. (Обласні програми розвитку лісового господарства у певній області, благоустрій лісів зелених зон, заборона в'їзду в ліс у пожежонебезпечний період і т.п.).

4. Громадсько-політична - формується громадськими організаціями і політичними партіями. Вона відображена у статутах і програмах окремих громадських організацій та політичних партій. Практична реалізація такої лісової політики здійснюється шляхом тиску конституційними методами на законодавчу та виконавчу владу.

5. Локальна - розробляється органами місцевої влади на основі національної і регіональної лісової політики із врахуванням місцевих особливостей ведення лісового господарства.

4. Мета лісової політики – захист інтересів населення або його окремих груп у галузі відтворення, охорони і використання лісових ресурсів, що здійснюється національними і наднаціональними органами, політичними партіями та громадськими організаціями. Мета лісової політики формується з врахуванням сукупності економічних, екологічних, соціальних та інших чинників. Її основою має бути збільшення лісистості території, підвищення біологічної стійкості та продуктивності деревостанів і покращення якісного стану лісів України. Мета лісової політики повинна бути реальною, мати фінансове, кадрове і наукове забезпечення, підтримку зі сторони державних і місцевих органів влади та громадян.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Лавний В.В. Лісова політика. Програма курсу і методичні вказівки до самостійної роботи для студентів, які навчаються за магістерським рівнем вищої освіти спеціальності 205 "Лісове господарство". - Львів: НЛТУ України, 2017. – 20 с.
2. Лісовий кодекс України.
3. Наближене до природи та багатофункціональне ведення лісового господарства в Карпатському регіоні України та Словаччини : посібник (за ред. Г.Т. Криницького та М.В. Чернявського). – Ужгород: ПП "Коло", 2014. – 280 с.
4. Синякевич І.М. Лісова політика: Підручник / І.М.Синякевич, А.М.Дейнека, І.П. Соловій. – К.: Знання, 2013. – 350 с.
5. Синякевич І.М. Екологізація лісокористування в контексті подолання глобальних екологічних загроз / за наук. ред. д-ра екон. наук, проф. І. М. Синякевича. – Львів: Камула, 2014. – 592 с.